ГОД. III. ЯМБОЛЪ, 29 НОЕМВРИЙ 1925 ГОД БРОЙ 110

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатница „Светлина“—Маранговъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв., за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣчнозелени, голѣмини и имения дни по 50 л.,
за скрѣбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв. на □ с. м. Сключващитѣ пристанъ плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по спорязумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Д-РЪ ИВ. БОЯДЖИЕВЪ
Ямболъ, ул «Раковска»,
известява, че освенъ
Рентгенова апаратъ
нареди и
Кварцова ламба
(УЛТРАВИОЛЕТОВИ ЛЪЧИ)
Прегледъ и лѣчение всѣкидневно. 3—5

Търси се болногледачка за жена.
На разположение има две стаи за живѣене.
Споразумение при **инженеръ Б. Бочковъ**, улица «Княжеска» № 5. 1—2

МАГАЗИНЪ масивна постройка, 100 кв. метра, съ хизба и кладенецъ и 60 кв. метра дворно мѣсто (до еврейската баня и пощата) се продава.
Снабдяване съ крепостенъ актъ веднага.
Споразумение при **Домусчиевъ & Юруковъ**. 1—3

РУСКИТѢ ГАЛОШИ
С.С.С.Р. Москва
МАРКА „ТРЕУГОЛНИКЪ“
Съ всемирна известность, които за 10 години бѣха изчезнали отъ пазаря, тази година, за пръвъ пѫть, отново идватъ да измѣстятъ всички други пародии на галоши.
Продаватъ се съ гаранционни бонове за 1 годишната имъ трайность
Червената трижгълна марка на фабриката е повече отъ всѣкаква гаранция.
Въ Ямболъ се намиратъ само въ магазина на **Д. Маровъ**. 1—5

Даватъ се подъ наемъ 2 стаи, антре и мутвакъ на ул. «Княжеска».
Справка **Ив. К. Маранговъ**. 1—3

Всѣки македонски българинъ ще намѣри своята родна литература складирана въ **НОВАТА КНИЖАРНИЦА НА Д. х. ЖЕКОВЪ-ЯМБОЛЪ.**
Излѣзли №-ра:
1. **Македония и македонскитѣ българи** отъ проф. Милетичъ.
2. **Македонския въпросъ вчера и днесъ**— Баждаровъ.
3. **Днешното положение въ Македония подъ сръбска и гръцка власть и обществото на Народитѣ** отъ проф Д-ръ Георговъ.
4. **Освободителната борба въ Костурско**— Л Милетичъ. 1—3

Стая хигиенична — на втори етажъ, за единъ или за двама души бекяри, отдава подъ наемъ **Георги Арнаудовъ**.

Самуилъ Аройо-Моденъ галантеренъ магазинъ „БОХОРЪ“-Ямболъ
Внимание! Внимание! Внимание!
Съобщавамъ на почит. ямб. граждани и граждани, че въ елегантния ми модеренъ магазинъ «БОХОРЪ»—до магазина на Лазаръ, пристигатъ всѣкидневно най-фини модерни мѫжки и дамски артикули на НАЙ ИЗНОСНИ ЦЕНИ, като: чорапи, ризи, връзки, чадъри, бастуни, конци разни за бродерия Ц. М. С. и депозитъ на дамски фини европейски чорапи, корпинени шалове, етерове и фидлико, фланели дамски и мѫжки и др.
За увѣрение не взимайте отъ никѫде, до като не посетите истинския магазинъ «БОХОРЪ», който на вѣра не дава — много евтино продава и всички клиенти задоволява.
Съ почитание: С. АРОЙО.
6—8

Кай Гракъ.

Необходимъ ли е провинциаленъ печатъ?

При наличностьта на единъ здравъ, организиранъ и издържанъ въ всѣко отношение столиченъ печатъ, необходимо ли бѣше да се появи и провинциаленъ? Времето ли го изискваше или той се наложи на времето — не знаемъ. Но факта, че той отъ день на день расте, развива се и се стреми да бѫде подлѣзко до времето и условията—показва, че той има здрава почва, въ която си пробива пѫть. И гради своето културно дѣло.

Провинциалния печатъ до преди войнитѣ, (а даже и до скоро) не бѣше си опредѣлилъ ясно и точно своитѣ задачи. Той се люшкаше, клатѣше. Ограничаваше се съ дребни и задядливи въпроси. Неговата платформа бѣше малка и тѣсна и затуй, се създаде пренебрежението на мнозина къмъ него.

Но днесъ вестника е другъ. Платформата широка. Задачитѣ голѣми. Въ колонитѣ, на всѣки провинциаленъ вестникъ, срещаме — статия по общественъ въпросъ. Статия по стопанското и икономическо значение на дадена индустрия или реформа за града, околията или окржга. Статия по културорен проблемъ. А намираме и литературни прояви на млади автори.

Провинциалния вестникъ иска да бѫде близко до живота, до времето си. Иска да помогне за разрешаването на всички задачи, които живота ни слага всѣки день. Иска да услужи на обществото. Неговата цель е благороднa. Средствата му сж културни.

Тогава, необходимъ ли е той за народа ни?—Безъ съмнение.

Защото: цельта, която си поставя, е широка. Той не може да се ограничи съ информация Нито може да се задоволи и съ партийни цѣли.

Той не може да се ангажира само за една малка и тѣсна идея. Тъй, като провинциалния четецъ — има информацията на столичната преса и на нѣкой провинциални вестници въ отдалеченитѣ краища.

Има партийни ежедневници отъ столицата, които едва се издържатъ отъ всичкитѣ си партизани. А какъ би могълъ да вирѣе —провинциаленъ (Ако бѫде само правителственъ!) има и вестници, които заставатъ малкитѣ, тѣсни идеи. Тѣ сж всички професионални. А тѣ излизатъ въ столицата. — Тогава какъ би могълъ да живѣе провинциалния печатъ? — Като се приобщи съ живота, условията на времето и тъкмо тази задача той следва. На тази задача се е посвѣтилъ и затуй: провинциалния вестникъ има всички гаранции за едно по-здраво и силно разчупвѣтване.

Абонати, платете си абонамента!

Т. Брынковъ.

ИЗЪ АЛПИТѢ.
- пѫтописи - 6

Облечени добре, брулени отъ студения вѣтъръ, напрѣгаме усилия. Изкачили доста напредъ, едва виждаме пѫтеката, за да не спирамъ. Никой не отвръща на даваните сигнали — сигурно сж се подслонили нѣкѫде. Въ мъгла та изпъкватъ силуети на сънзаще излетини.

— Хайдъ, далечъ ли е хижата?

— Хайдъ, половинъ часъ!

Забързваме. Извелижаме мъгла та остава подъ менъ и хижата се очертава на околносиини фонъ на небето. Разбрали че съмъ чуждестранецъ всички ме разпитатъ съ любопитство. Дъждъ вали подъ насъ. Глетчера ѫъши отъ сълченитѣ лъчи. Ледник му дъхъ не обляхва. Часътъ е вече 7 и всички излѣзли сутринъта се връщатъ навързани по двама-трима. Тъкнитѣ черни фигури изрѣзватъ бѣлия ледъ. Отивамъ къмъ ледника, който е на 500 метра отъ хижата. Котки-тѣ хрущатъ по ледената маса, ледника бележи стѫпки. Връщамъ се. Вече е късно, пѫтъ и техника за глетчера ми липсва.

Бесѣдвамъ съ стария водачъ, който ми говори за суровитѣ нрави на Алпитѣ. Той е чувалъ за България и ме разпитва за туризма у насъ. Следъ часъ пристигатъ всички. Голитѣ колѣна сж любили синкавъ цвѣтъ. Цѣлата хижа е оживлѣна — около 70 души сме — и една ни намиратъ мѣста. Задоволяваме се съ по единъ матракъ (нѣщо като нашитѣ нарове) — всички легнаха сж заети.

Вече е тъмно и бурята се е усилила. Вънъ неможешъ да стоишъ повече отъ докато прочетешъ до 30. Завалѣва и сѫвгъ. Виелицата почти разтърсва масивното здание строено отъ Алпийския съюзъ презъ 1906 г. Като че ли Алпина си отмъщава за пренебрежението, което нѣкои и оказахъ долу при езерата. И наистина да дойдешъ въ Салцкамергутъ и да не посетишъ Дахщайнъ е еква ли не престжление. Не се съмнявамъ, че ако нѣкой пѫть Астарта ида на гости у Алпина, сигурно Дахщайнъ е единъ отъ приемитѣ салони. Толкова хубаво е тукъ!

Дъжго живота на хижитѣ ми е билъ непознатъ и сега случая ме радва. Действително у насъ, имаме хижи, но у тѣхъ нѣма още традиции, тѣ сж нови, лишени отъ удобства. А да наблюдаешъ живота въ една такава голѣма хижа е наистина щастие за всѣки туристъ.

Една мокакаме да заземемъ мѣста въ трапезарията и да получимъ топла храна. Тукъ е доста скъло и ние се задоволяхме съ по нѣколко порции осемелова супа, които поради свѣтността и нарекохме: душеспасителна. Вечерята ни и нахранена се оттеглихме да спимъ. Нашия високъ говоръ

Думата на гражданина.

Личностьта на гражданина.

В. «Демократически Сговоръ» съобщи за бурята отъ общественo негодувание, което последвала незаконното арестуване, по лъжливъ донось, на единъ майоръ съ цивиано облекло въ Англия и брутанния отказъ на полицията да уважи желанието му да се легитимира посредствомъ видни личности.

Другъ пъкъ лондонски търговецъ лежалъ невинно единъ месецъ въ затвора.

Тия случаи създали анкети, уповенения, запитвания и протести отъ общество и преса противъ брутално потъпкване на свещенната гаранция на гражданската свобода.

У насъ неотдавна, сжщо незаконно — и въпреки известностьта на службата му, е билъ арестуванъ единъ прокуроръ въ с. Княжево.

Сега, когато се преработва закона за полицията, и както се увѣрява, че се полагатъ всички усилия, да се създаде една модерна, въпитана и джентлеменска полиция—всѣки българскиграждани въ трѣбвало да се запита, какви мѣрки се взематъ, за да се гарантиратъ осветенитѣ отъ Конституцията негови граждански свободи и права.

Независимо отъ убежденията си й отъ управляващата партия—всѣки гражданинъ ще трѣбвало да жадува за една несъвпѣнена полиция, пречистена отъ онния качества, които сж довели понятието пазитель на реда до синонимъ на нѣщо не особено почитано, любимо и културно.

Какъ да си обясними иначе оня възторгъ напр. у кинозрителя, когато несръчната полиция е «бита» майсторски въ нѣкой авантюристичень филмъ.

Антипатията между обществото и полиция се е увеличавала съ страхътъ и преклонението предъ административнитѣ униформи, вмѣсто все по-ясно — въ демократичното общество — да се налага и съзнава истината, че административнитѣ функции сж строго уговорени и натоварени първо съ максимумъ отговор